

Εορτάστηκε η Αγία Αναστασία στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 22 Δεκεμβρίου το πρωί, εορτή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτριάς, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων μελών του Φαρμακευτικού Συλλόγου Ημαθίας. Στην συνέχεια στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού τα παιδιά από τα κατηχητικά τμήματα του Ιερού Ναού έψαλλαν τα κάλαντα των Χριστουγέννων στον Σεβασμιώτατο.

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία :

«Άγωνίζεσθε εισελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης».

Τὴν προηγούμενη Κυριακὴ ἀκούσαμε τὴν παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου. Ἀκούσαμε τὸν Χριστὸ νὰ προσκαλεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὸ δεῖπνο τῆς βασιλείας του, καὶ ἐκεῖνοι νὰ ἀρνοῦνται προβάλλοντες διάφορες δικαιολογίες καὶ κοσμικὲς ὑποχρεώσεις. Καὶ σήμερα, τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς παρουσιάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ συνωστίζονται γιὰ νὰ εἰσέλθουν στὴν οἰκία τοῦ οἴκο-δεσπότη, στὴ βασιλεία δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ μὴν μποροῦν, γιατί ὁ Χριστὸς δὲν τοὺς δέχεται καὶ τοὺς ἀπορρίπτει. Τοὺς λέγει ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ἐκείνους πού στὴ ζωὴ τους βρέθηκαν μακριὰ του, τὸν ἀγνόησαν, πορεύθηκαν σύμφωνα μὲ τίς ἐπιθυμίες τους καὶ ὄχι σύμφωνα μὲ τίς ἐντολές του, ἔστω καὶ ἐάν οἱ ἴδιοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἔφαγαν μαζί του καὶ ὅτι ἄκουσαν τὸ κήρυγμά του στίς πλατεῖες τους.

Καὶ αὐτό, ἀδελφοί μου, συμβαίνει ὄχι γιατί ὁ Χριστὸς εἶναι αὐστηρὸς ἢ σκληρὸς, ἀλλὰ γιατί ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος ὀδηγεῖ στὴ βασιλεία του δὲν εἶναι μία ὑπόθεση ἐπιφανειακὴ καὶ ἐπιπόλαιη.

Γιὰ νὰ βαδίσει κανεὶς αὐτὸν τὸν δρόμο δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζει μόνο τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔχει ἀκούσει κάποτε τὸν λόγον του ἢ καὶ νὰ ἐκκλησιάζε-ται περιστασιακά. Μία τέτοια στάση ζωῆς δὲν καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπο οἰκεῖο τοῦ Θεοῦ, δὲν τὸν κάνει ἄξιο νὰ πεῖ ὁ Χριστὸς γι' αὐτὸν «τὸν γνωρίζω, εἶναι δικός μου». Καὶ αὐτό ὄχι γιατί ὁ Χριστὸς δὲν τὸ θέλει, ἀλλὰ γιατί ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν τὸ ἐπιτρέπει, γιατί δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ὁ ἄνθρωπος αἰωνίως μαζί μὲ τὸν Χριστὸ, ἐάν δὲν ἔχει ζήσει στὴν ἐπίγεια ζωὴ του σύμφωνα μὲ τίς ἐντολές καὶ τὸ θέλημά του.

Γι' αὐτό καὶ ἀκούσαμε σήμερα τὸν Χριστὸ νὰ μᾶς προτρέπει νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ εἰσέλθουμε διὰ τῆς στενῆς πύλης. «Άγωνίζεσθε εισελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης», μᾶς εἶπε.

Ποιὰ εἶναι ἡ στενὴ πύλη; Εἶναι οἱ ἐντολές του, πού ἄλλοτε τίς παρομοίασε μὲ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸ πού ὀδηγεῖ στὴ ζωὴ. Εἶναι στενὴ πύλη οἱ ἐντολές του, γιατί βάζουν κάποια ὄρια, κάποιους περιορισμούς στὴ ζωὴ μας. Καὶ τὰ ὄρια αὐτά μᾶς βοηθοῦν νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τίς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη μας, μᾶς βοηθοῦν νὰ ζήσου-με ὅπως ἔζησε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ γῆς. Δὲν εἶναι βέβαια εὐκόλο νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀδυναμίες μας, γιατί δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ πᾶ-με κόντρα στὴ φύση μας, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ἀντισταθοῦμε στὴ ροπὴ μας πρὸς τὸ κακὸ καὶ τὴν ἁμαρτία, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὸν παλαιὸ ἀνθρώπο, νὰ ἀπαρνηθοῦμε τίς ἀδυναμίες μας καὶ τὰ πάθη μας, καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς νὰ πιέσουμε τὸν ἑαυτό

μας, χωρίς νά τόν στρι-μώ-ξουμε καί νά τόν βιάσουμε, χωρίς νά μει-ώ-σουμε τήν άνεση πού τοῦ δίδει ἡ εὐκολία νά κάνει ὅ,τι νομίζει, ὅ,τι τοῦ ἀρέ-σει, βλάπτο-ντας ἔτσι καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του καί τούς ἄλλους ἀνθρώπους γύρω του.

Καί ἐάν νομίζουμε, ἀδελφοί μου, ὅτι αὐτή ἡ προσπάθεια νά διέλ-θου--με διά τῆς στενῆς πύλης, ἀγω-νιζόμενοι νά κόψουμε κάποιες συ-νήθειες ἢ ἀδυναμίες ἢ καί πάθη μας, προκειμένου νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά εἰσέλθουμε στή βασιλεία του, μάς φαίνεται δύσκολη, ἄς ἀναλογι-σθοῦμε πόσο πιό δύσκολο ἦταν αὐτό πού ἔκα-ναν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, πού ἔκανε ἡ ἁγία με-γαλομάρτυς Ἄναστασία ἡ Φαρ-μακολύτρια, τῆς ὁποίας τή μνήμη τε-λοῦμε σήμερα.

Διότι ἐκείνη δέν θυσίασε μόνο κά-ποιες συνήθειές της, δέν ἀπαρ-νήθηκε μόνο κάποιες ἀνέσεις ἢ εὐ-κο-λίες πού εἶχε στή ζωή της γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἀπαρνή-θη-κε τά πάντα. Ἀπαρνήθηκε τήν ἀρι-στο-κρα-τική της καταγωγή, τήν κοι-νωνική της θέση, τόν πλοῦτο της, τήν ἀξιοπρέπειά της, τά πλο-ύ-σια ἐνδύματά της καί τήν ἀνά-παυ-ση τοῦ σπιτιοῦ της, καί ντυμένη φτω-χικά, ὥστε νά μήν γίνεται φα-νε-ρό ποιά ἦταν, ἐπειδή ὁ σύζυγός της ἦταν Ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος, πήγαινε τή νύκτα στίς φυλακές καί προσέφερε στούς χριστιανούς πού βρισκόταν ἐκεῖ χάρη τῆς πί-στε-ώς τους χρήματα καί τροφή καί περιποιόταν τά τραύματά τους γιά νά ἀπαλύνει τόν πόνο τους, χωρίς νά ὑπολογίζει τόν δικό της κόπο καί τή δική της ταλαιπωρία, ἀλλά καί τούς κινδύνους πού διέτρεχε.

Καί ὅταν κάποια ἡμέρα ὁ σύζυγός της κατάλαβε τί ἔκανε καί προ-σπά---θησε, χρησιμοποιώντας ὅλα τά μέσα, νά τήν πείσει νά ἀρ-νηθεῖ τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά θυ-σιάσει στά εἶδωλα, ἐκείνη παρέ-μεινε σταθερή στήν πίστη της καί προτίμησε νά μαρτυρήσει γιά τόν Χριστό παρά νά τόν ἀρνηθεῖ. Εἰσῆλθε, δηλαδή, διά τῆς στενῆς πύλης τοῦ μαρτυρίου καί ἔφθασε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τιμώντας, λοιπόν, σήμερα καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, τήν ἁγία Ἄνα-στασία τή Φαρμακολύτρια, ἄς πα-ρακινηθοῦμε ἀπό τήν ἀποφασιστι-κό-τητά της, ἀπό τήν τόλμη της καί ἀπό τήν ἀγάπη της γιά τόν Χριστό, καί κάθε φορά πού κάτι μάς δυ-σκο--λεύει νά ἐφαρμόσουμε τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ, ἄς σκεφτό-μα-σθε πόσα θυσίασε ἐκείνη γιά χάρη του, ὥστε νά παραμένουμε στα-θε-ροί στόν ἀγώνα μας νά εἰσέλθουμε διά τῆς στενῆς πύλης γιά νά ἀξιω-θοῦμε καί τῆς βασιλείας τῶν οὐ-ρα-νῶν.

Ag.AnastasiaVeria2018-39
by Kosmas Karagiannis

Ag.AnastasiaVeria2018-6
by Kosmas Karagiannis